

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Tertivm. In quo Author sequitur agere de eadem obedientia nouas adducens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

mente D. Apostoli Iudæ Epi st. 1. arguentis negantes Dominum nostrum Iesum Christum dominatorem, & de mente D. P. August. dicentis, hæc sola, scilicet, obediētia, soluit, quod illa ligauerat, vt prolem, quam inobediētia sui morte damnauerat. Hęc per obediētiā vitæ restituat &c. ergo melius erit Summo Pontifici Romano Dei vicario parere. Hinc Adeodatus noster de mente D. P. Aug. 12. de Ciu. Dei, docet, piā obediētiā facere homines transire ad Angelorum consortium, & inobediētiā ad mortem & ad diabolicum consortium, & de mente eiusdem D. P. Aug. de verb. Domini secundum Matt. obediētia debetur, vt quod iussum est impleatur &c. ergo optimū est obedire, sicut pessimum est non obedire.

ap. iud. Ep̄
D. P. Aug.
de symb. ad
Cath.

Adeod. de
p̄bil. se. 30
3. dom. qua.
in Matt. c.
18. uisit nō
audi. dic. 1.
S. Aug. Ci.
Deic. 21. l.
12.
Ser. 15. de
ver. dominū

CAPVT TERTIVM.

In quo Author sequitur agere de eadem obediētia
nouas adducens rationes.

BEatus Egidius Rom. regulatum debet semper suę regulę conformari, at diuina voluntas est omnium regula, ergo cætera tanquam regulata debent eidem regulę conformari &c. & sic ex ordine vnus ad aliud vti effectus ad causam, vt participās ad id, quod est per essentiam: ita sumus nos comparati ad Deum, & sic debemus conformari eidē &c. Dñs Alphonsus n̄r Toletanus dicit, quilibet homo potest vti suo libero arbitrio, & sub peccato tenetur ad talem conformitatem proprię voluntatis ad
diuinam

B. Egid. Rom.
1. sent. d.
vl. q. 1. ar.
1. 2. 3.

Alph. Tolet.
tan. 1. sent.
d. vl. q. 1. ar.
2. in corp.
concl. 4.

D. Ansel-
mus li. cur
Deus, &
homo c. 12

Pf 61.
Aplicatio
auctoris.

Thom. ab
Arg. 1 se
2 d. ult. q.
1. art. 3.

D. Apost.
ad T. sal.
6.4.

Greg. Ari-
m. 1. sent.
d. ult. qu. 1.
art. 1.

Gerardus
sen 1 sent
d. ult. q. v.
n. ca.

diuinam voluntatem, habita sufficiente notitia, de ea dem diuina voluntate: quia dicit D. Anselmus, volu- tas rationalis creaturæ subiecta debet esse Dei volun- tati, ergo conformis, &c. additur etiam, quod dicitur Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

Præterea Thomas noster Argentinensis, funda- mentalite dicit, omnis homo tenetur obedire Deo, ergo quilibet homo tenetur conformare voluntatē propriam diuinæ voluntati, quilibet enim tenetur velle esse sanctus; dicente Saluatore, sancti estote: quoniam ege sanctus sum: sic etiam dicit D. Apostolus, voluntas Dei est sanctificatio vestra. Ergo quilibet Homo tenetur sequi eandem conformitatem pro- priæ voluntatis ad diuinam, quæ vult, & præcipit, vt suo Vicario vnusquisque singularem obedi- entiam præstet.

Præterea Gregorius noster Ariminensis, sic dicit quilibet Homo tenetur obseruare quodlibet diuinū præceptum tam affirmatiuum, quam negatiuum, iux- ta illud Saluatoris Matth. c. 19. si vis ad vitam ingre- di, serua mandata; ergo necessaria est ad salutem con- sequendam eadem conformitas voluntatis nostræ ad diuinam &c. Diuina autem voluntas vult, vt sibi obediamus, suoque Vicario, ergo &c.

Præterea Gerardus noster Senensis, ita etiam di- cit, voluntas humana debet se conformari diuinæ vo- luntati, in quatuor, ex quibus pendet rectitudo vo- luntatis nostræ, primo in obiecto voluto, quod est bonum,

bonum, secundo in modo volendi, ut actus informa-
tus sit gratia, & charitate, tertio in fine, ut puta quod
voluntas nostra intendat eundem finem, quem Deus
intendit. quarto in subsequendo, debemus enim se-
qui eandem diuinam voluntatem &c. ergo iam dicta
conformitas voluntatis nostræ ad diuinam est ma-
ximè necessaria.

Præterea D. Bonaventura, similiter dicit, volūtas
humana potest, & debet se conformare diuinæ volū-
tati, per similitudinem ad actum, ad obiectum, & ad
finem, quem Deus intendit auctoritate D. Apostoli
dicentis qui adheret Deo vnus spiritus efficitur cum
ipso, non per vnionē naturæ. Ergo per conformitatē
voluntatis, adherentis, & Saluatoris, omnis, qui facit
voluntatem patris mei, ille frater meus, soror, & ma-
ter est. Ad charitatis actum, ad obiectum, quod vult
Deus, & ad finem, quem intendit Deus, salutem ani-
mæ similiter &c. ergo ista conformitas est valde ne-
cessaria; & sic necessario, nedum Deo, verum etiam e-
iusdem Vicarij oportet obedire &c.

Præterea Thadeus noster Perusinus super Isaiã
Prophetam idem dicit, & docet de conformitate,
Saluatoris dicentis, Ioannem c. meus cibus est: v. fa-
ciam voluntatem Patris mei &c. ergo necessaria est
Christo conformitas, volūtatibus humanæ ad diuinã.

Præterea Petrus n̄ de Arag. idem videtur asse-
rens, bonū morale cōsistit in recto ordine circa suū
vltimum finem &c. ergo idem sequitur, quod prius.

Præterea B. Simon n̄ de Cassia lib. 1. de Relig. chri-
stiana

D. Bonav.
1 sent. d.
ult. art. 1.
1. Cor. c. 6.
Matt. c. 12.

Thad. Per.
in Isa. cap.
53. verb.
voluntas
Domini in
manu eius
dirigitur.
Petrus
Arag. lib.
de iust. &
iure q. 60.
art. 4.
not. 2.

Cyp. 24. Christiana dicit, secundum illud Psal. Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me; & illud Saluatoris, seruus sciens voluntatem Domini, & non faciens, vapulabit plagis multis. En igitur satis probata necessitas conformitatis nostrae ad diuinam voluntatem, & sic ex omnibus positis tutissimis fundamentis, de facili, deducitur, & probatur obedientia Summo Pontifici Dei Vicario, necessario exhibenda. Nam Dei voluntas est, ut fideles suis obediant prelati, & praecipue Summo Pontifici: dicit, namque ad rem D. Apost. omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. quocirca, cum inter omnes sublimiores potestates, suprema sit, Summi Pontificis potestas: ergo per conformitatem voluntatis nostrae ad diuinam, omnes tenentur obedire Summo Pastori sub pena aeternae damnationis, dicente eodem D. Apostolo, qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit, & damnationem sibi acquirit, & sic melius erit obedire eidem Summo Pontifici ad salutem consequendam, & ad damnationem vitandam &c. & B Egidius noster Rom. exponens illud Apostolicum dictum ad Romanos, omnis anima &c. dicit sic, anima ibi accipitur secundum figuram synedochen, pro toto homine, ad ostendam talem obedientiam debere esse ex anima, id est, ex voluntate, & loquitur de Praelatis; quibus obedendum est; ergo multo magis Summo Pontifici, propter unum quodque tale, & illud magis, & sequitur idem Apostolus eodem loco dicens, non est potestas nisi

ad Rō. 6. 13

*partē infra
ad Rō. 6. 13*

*B. Eg. expo
nēs D. Pau
ad Rō. 6. 13*

*Phil. 1. post.
S. 2. tex. 59*

nisi à Deo &c. ergò obediens Papæ, obediunt Deo, & e contra. Vnde ibidem dicit, sicut primus motus est à primo motore: ità, & omnis potestas à Deo est, & meliori modo, & sequitur textus Apostolicus ibidem, qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit, & damnationem sibi acquirit (vt paulo ante dicebamus) hæc autem damnatio non potest sine mortali peccato accidere; ergò quilibet fidelis promptè obedire tenetur eidem summo Pontifici Romano sub vltionis æternæ poenæ. Est tamen Valde aduertendum id, quod dicit ibidem B. Egidius dicens, quod tale dictum Apostolicum potest intelligi primo de damnatione æterna, secundo de temporalī; pro prima adducit exemplum de Dathan, & Abiron, qui cum noluerint obedire Moyfi, descenderunt viuentes in infernum &c pro secunda verò damnatione adducit illud Prou. sicut rugitus: ità, & terrore Regis, à quo occiditur inobediens &c. sequitur ibidem D. Apost. dicens, ideoque necessitati subditi estote, non solum propter iram: sed etiam propter conscientiam: quia dicit ibidem B. Egid recta conscientia Prelationem ordinariam, qua est ordo necessarius, ostendit, & dicitur, & id non sine maxima ratione: eo quia idem B. Egidius super Epist. D. Apost. ad Rom. verb. non enim, quod volo bonum, hoc facio, dicit quādo in aliquo toto plura concurrunt semper totū congruentius denominatur a superiori parte, & cōgruentius dicitur, & totū sit pars superior, quā inferior, vt Papa, qui est

li. nu. c. 16

prou. c. 26

cap. 7.

V
lupe.

superior in Ecclesia, quod ipse facit, dicitur facere
 tota Ecclesia &c. hinc ergo sequitur, quod resistentes
 Papæ inobedienter, & contumaciter, resistunt toti
 Ecclesiæ, & cōsequenter sibi ipsis, cum sint membra
 Ecclesiæ & Papæ, & etiam, quid enim turpius, quam
 contradicere, non solum alijs: sed etiam sibi ipsis re-
 pugnare? & e contra, quid pulchrius, siue melius, quā
 obtemperare ipsi Papæ, & sibi ipsis satisfacere? vnde
 ad rem nostram præclare dicit Ambrosius n̄r Parte-
 nopeus in libro suorū serm. Quadragesimæ, de me-
 re D. Tho. sicut naturalium rerum actiones ex natu-
 ralibus virtutibus procedunt, quatenus agentia hæc
 à superioribus mouentur &c. ita humanæ actio-
 nes, ac voluntariè procedere debent ex superiorum
 voluntatibus, inferiorum voluntates mouentibus,
 & hoc ex vi auctoritatis diuinitus ordinatæ. Ergo
 hoc stante fundamento, necessariò obedire oportet
 Summo Rom. Pastori: secundum quod satis diffusè
 vsq; modo probatum est, & etiam diffusius proba-
 bitur inferius.

Præterea Thadeus n̄r Perusinus super Isaiam Pro-
 phetam, verb. Ecce in die ieiunij vestri &c. de mente
 D. Tho. obedientia præponitur omnibus bonis exte-
 rioribus; ergo plus amanda, & estimanda est, quam
 quodlibet alium bonum temporale, e contrario autē
 faciunt inobedientes, siue contumaces, vnde Dñs n̄r
 Iacobus Valētinus, de mente D. F. Aug. Homo pro-
 pter peccatum perdit modum, ordinem, & finem, &c.
 ita nunc dici potest de inobedientibus recusantibus
 obedire

Amb. Par
 tenop. lib.
 ser. Quad.
 ser. 4. 3.
 Dom.
 D. Tho. 2.
 2. q. 104.
 ar. 1. cor.

Thad. in
 Isa. c. 58.

Iac. valen.
 tract. & so-
 lut. finalis
 q. p. finem

obedire Summo Pontifici idem perdunt modum rectè
 viuendi, ordinem relatiuum ad Summum, & verum
 Pastorem, Patrem principalem, spiritualem & suprè-
 mum Dominum temporalem, & finem tandem eter-
 næ beatitudinis amittunt: quia, qui potestati resi-
 stit, Dei ordinationi resistit, & damnationem sibi ac-
 quirat &c. (vt iam dictum est de mente D. Apost.)
 Quocirca optimè dicit D. P. Aug. dicere dominos fa-
 tuos esse iudicandos: quia, vel copiam sectantes bo-
 norum temporalium, vel inopiam metuentes, amit-
 tunt, eterna, quæ nec dari, nec auferri possunt ab ho-
 minibus &c. & parum infra idem D. P. Aug. sic etiam
 docet, sub modio lucernam ponit, quisquis lumē bo-
 næ doctrinæ commēdit temporibus obscurat, & te-
 git: ita quidem agere videntur quicumque inobedien-
 tes Sūmo Pontifici, propter bona temporalia tuen-
 da, & conseruanda, tentātes sepè impedire Ecclesia-
 sticam libertatem, ac charitatis actum, vel saltem mo-
 dum charitatis, sub status ratione; cuius Dominus
 scilicet, homo nunquam in eodem statu permanet,
 vnde propter talem statum (si status dici potest) flu-
 entis, seu fugientis vitæ, amittunt sepè eternæ feli-
 citatis statum: arbitantes se suis commodis tem-
 poralibus antiquissimam consuetudinem, ac clari-
 ssimam obscurare, siuè tege doctrinam, amplectentes
 siuè sequentes perseuerantem contumaciam, con-
 tra quam omnia iura clamant, iuxta commune dictū
 iuris Consultorum, negligentes veram iustitiam,
 de qua rectè dicit B. Simō noster de Cassia, ne igitur

D. P. Au.
 l. de natur.
 boni

D. P. Au.
 in mat. c. 5.

Iob. c. 14.

B. Simō de
 Cass. li. 11.
 de elig.
 Chr. c. 51.

V. 2. quare.

quæ relentur si pro consumatione iustitiæ; qua stan-
 te, omnia stant, & iniustitia facta, cuncta facta, ordi-
 ne turbato, pereunt, & accipiens illud D. Apost. Non
 est potestas, nisi à Deo &c. qui potestati resistit, Dei
 ordinationi resistit &c. obediunt ergo inobedientes
 humiliantes semetipsos, & maximè perpendentes il-
 lud dictum, memoria æterna dignum, prius quam
 humiliarer, ego deliqui: propterea eloquium tuum
 custodiui. Nam sicut superbia est primum vitium;
 ita humilitas est prima virtus: ita sentit, docetq; D.
 August. dicens, omnium vitiorum caput, est super-
 bia, quæ secundum eundem D. P. August. est primus di-
 uitiarum vermis: sed ipsis superbis totum opposi-
 tum, eius, quod cogitant, accidit. Unde idem D. P.
 August. exponens illud Psalmi, sicut deficit fumus, de-
 ficiant, & sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant pec-
 catores à facie Dei, qui sunt &c. qui fumus defici-
 unt? nisi superbi non confitentes peccata sua sed de-
 fendentes: quia, sicut fumus erigit se, & se versus cœ-
 lum extollit sed quanto superius, eo facilius, eua-
 nescit, & deperit: ita superbus erigit se contra Deū
 &c. D. P. Augustinus exponens illud Psalmi secun-
 di, ne pereatis de via iusta &c. superqi pereunt de
 via iusta, & sic consequenter inobedientes &c. quo-
 niam non apprehendunt disciplinam humiliatis,
 obedientiæ, & iustitiæ &c. & Psalmi 1.7. quoniam
 populum humilem saluum facies, & oculos super-
 borū humiliabis &c. adeo quod humilis, & obediens,
 hoc ita se fundamēto videtur quasi tutus de propria
 salute, & superbus certus de propria damnatione &c.

ad Rō. c. 13.

Psal. 118.

D. P. Au.
ser de tēp.
ser 90.
de tēp. ser.
205.de temp.
119.

Psal. 67.

D. P. Au.
de tēp. ser.
94.

Psal. 17.